

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a Mgr. Ondřeje Mráčky v právní věci žalobce: **I. M.**, zast. Mgr. Petrem Kazderou, advokátem, se sídlem Jiráskovo náměstí 159/10, Ostrava, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Heřmanice**, se sídlem Orlovská 670/35, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 2. 2018, č. j. 22 A 138/2016 - 63, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím speciálního pedagoga žalované ze dne 2. 9. 2016, č. j. VS-14705-168/ČJ-2016-803532, byl žalobci uložen kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddělení na 3 dny nepodmíněně za spáchání kázeňského přestupku požitím návykové látky a porušením stanoveného pořádku a kázně. Proti rozhodnutí podal žalobce stížnost, kterou žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 8. 9. 2016, č. j. VS-14705-168/ČJ-2016-803532. Proti rozhodnutí o stížnosti brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Krajský soud rozsudkem ze dne 8. 2. 2018, č. j. 22 A 138/2016 - 63, žalobě vyhověl, zrušil rozhodnutí žalované i prvostupňové rozhodnutí speciálního pedagoga a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[2] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, současně požádala, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Na výzvu zdejšího soudu stěžovatelka podáním ze dne 5. 4. 2018 návrh doplnila o důvody pro přiznání odkladného účinku; uvedla, že přiznání odkladného účinku požaduje proto, aby do doby, než Nejvyšší správní soud rozhodne o kasační stížnosti, v souladu se zásadami činnosti správních orgánů a v souladu s efektivitou řízení nemusela vést kázeňské řízení, jak jí to ukládá rozsudek krajského soudu. Stěžovatelka dále uvedla, že podání kasační stížnosti svědčí o její domněnce, že „*napadený rozsudek trpí vadou řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech*“.

[3] Další důvod pro přiznání odkladného účinku spatřuje stěžovatelka v nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem. Stěžovatelka s napadeným rozsudkem nesouhlasí, proto podala kasační stížnost. Tohoto mimořádného prostředku použila i z hlediska celospolečenské újmy, kterou pociťuje v prostředí samotného výkonu trestu odnětí svobody a domnívá se, že tato újma je většího charakteru než újma žalobce, jenž uložený kázeňský trest již vykonal. Dále poukázala na to, že žalobce ve správním řízení měnil účelově své výpovědi s cílem vyhnout se kázeňskému řízení a uložení trestu, neboť si je vědom, že kromě

samotného kázeňského trestu, který již vykonal, je chování odsouzených hodnoceno při podání návrhu na „*podmínečné propouštění*“ z výkonu trestu a každý kázeňský trest je přítěžující okolností. Stěžovatelka dále namítla, že je dle napadeného rozsudku povinna uhradit státu soudní poplatky, ačkoli podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb. je osvobozena od poplatkové povinnosti, navíc poplatek za odkladný účinek žaloby jí byl uložen k úhradě přesto, že krajskému soudu sdělila, že žalobce kázeňský trest ve dnech 10. 10. 2016 až 13. 10. 2016 vykonal.

[4] K návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřil žalobce. S návrhem zásadně nesouhlasí, je přesvědčen, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ve svém vyjádření namítl, že důvody uváděné stěžovatelkou jsou pouze obecné formulace, stěžovatelka je blíže nezdůvodnila a nekonkretizovala, nevymezila ani konkrétní veřejný zájem, který by zdůvodňoval přiznání odkladného účinku. Požadavek přiznání odkladného účinku z důvodu, aby nemuselo být vedeno kázeňské řízení, je podle žalobce v rozporu se zásadou rychlosti řízení a právem na spravedlivý proces. Pouze nepřímě žalobce dovozuje, že stěžovatelka navrhuje přiznání odkladného účinku z důvodu případné existence dvou odlišných kázeňských rozhodnutí, v této souvislosti odkázal žalobce na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, podle něhož hrozba dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v jejím případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[6] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatele, který je správním orgánem, je třeba posoudit v souladu s názorem vyjádřeným v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, publikovaného pod č. 1255/2007 Sb. NSS, v němž se mimo jiné uvádí: „*S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenabratelné újmě.*“ V citovaném rozhodnutí rozšířený senát příkladmo uvedl jako relevantní situaci pro udělení odkladného účinku případy vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podnikovi. Tento názor rozšířený senát zopakoval v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58.

[7] Nejvyšší správní soud podotýká, že sama kasační stížnost je opravným prostředkem mimořádným, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu. Přiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsál slovy o nepoměrně větší újmě. Stěžovatel, který **přiznání odkladného účinku navrhuje**, má **povinnost tvrzení a povinnost důkazní**, a je na něm, aby konkretizoval a doložil

pokračování

(prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že v posuzovaném případě stěžovatelka újmu, která by jí měla vzniknout, nijak nekonkretizovala. Argumentace stěžovatelky směřuje pouze k důvodnosti samotné kasační stížnosti, kterou stěžovatelka spatřuje v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem, nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů, resp. v nesprávném rozhodnutí o nákladech řízení (soudním poplatku); těmito tvrzenými vadami se cítí dotčena. Skutečnost, že má stěžovatelka pokračovat v řízení a postupovat v souladu s právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku, však nemůže znamenat nepoměrně větší újmu, která by odůvodňovala přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky a nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS).

[9] Stěžovatelka sice poukázala na celospolečenskou újmu, kterou v souvislosti s rozsudkem krajského soudu pocítuje v prostředí výkonu trestu odnětí svobody, toto tvrzení ale blíže neupřesnila a zdejšímu soudu není zřejmé, v čem má tvrzená újma spočívat. Stěžovatelka v tomto směru argumentovala pouze obecně bez jakékoliv konkretizace tvrzené újmy. U návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se však očekává dostatečně konkretizované tvrzení, v čem taková újma spočívá, uvedení jejího rozsahu, včetně možné intenzity. Z takto vylíčených skutečností musí vyplývat, že negativní následek, jehož se stěžovatelka ve vazbě na napadený rozsudek krajského soudu obává, by pro ni byl zásadním zásahem. Stěžovatelka musí tyto skutečnosti nejen tvrdit, ale rovněž řádně doložit. To se v daném případě nestalo a zdejší soud musí přisvědčit závěru žalobce, že stěžovatelka svá tvrzení o hrozící újmě dostatečně nespecifikovala a nelze proto posoudit, zda by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí krajského soudu znamenal pro stěžovatelku nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[10] Nejvyšší správní soud proto návrh stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu